

Wyzwania, przed jakimi stoją uczniowie, studenci oraz nauczyciele przedmiotów ścisłych w kontekście nauczania osób ze specjalnymi potrzebami

P. Kamiński

*Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki,
Uniwersytet Gdański,
ul. Wita Stwosza 57, 80-308 Gdańsk
e-mail: patryk.kaminski@ug.edu.pl*

Osoby ze specjalnymi potrzebami, zarówno fizycznymi, jak i psychicznymi w ostatnich latach coraz śmielej uczestniczą we wszystkich obszarach życia społecznego i gospodarczego. Poprzez burzenie barier architektonicznych i komunikacyjnych coraz więcej miejsc publicznych staje przed nimi otworem. W sklepach wprowadzane są specjalne godziny dedykowane osobom z nadwrażliwościami dźwiękowo-wzrokowymi, podczas których komunikaty i melodie płynące z głośników są spokojniejsze i cichsze. W muzeach i wystawach prezentowane treści poddawane są obróbce, umożliwiającej odbiór zarówno przez osoby z dysfunkcją narządu wzroku, jak i słuchu. Nastąpiła zmiana w społeczeństwie, które stało się otwarte i tolerancyjne. Te wszystkie działania podejmowane są po to, by osoby z różnymi niepełnosprawnościami mogły w pełni korzystać z możliwości, jakie daje im współczesny świat.

Nie inaczej dzieje się na polu edukacji. Pojawienie się możliwości technicznych, a przede wszystkim otwartość społeczeństwa oraz samych osób z niepełnosprawnościami sprawiają, że w szeregach studentów przybywa osób ze specjalnymi potrzebami. Ten trend widać na większości uczelni wyższych i z roku na rok przybiera on na sile, co zostanie omówione na wybranych przykładach.

Ta tendencja stawia coraz to nowe wyzwania przed instytucjami i osobami zaangażowanymi w organizację kształcenia. Najważniejszy *challenge* to konieczność odpowiedniego przygotowania kadry do kształcenia osób ze specjalnymi potrzebami. Inaczej uczy się bowiem osoby z dysfunkcjami natury fizycznej czy sensorycznej, a inaczej psychicznej. By odpowiednio dotrzeć do studenta i w przystępny sposób przekazać mu wiedzę, należy przede wszystkim zrozumieć jego możliwości i wyjść im naprzeciw. Zagadnienie to zostanie omówione na przykładzie kształcenia osoby z dysfunkcją narządów ruchu, osoby z dysfunkcją narządu wzroku oraz osoby zgłaszającej problemy natury psychicznej.

Nie każdy nauczyciel gotowy jest na podjęcie tego wysiłku, nie każdy ma odpowiedni poziom empatii i zrozumienia, na koniec nie każdy ma możliwości, by tak przygotować swój warsztat dydaktyczny, żeby sprostać tak wysokim wymaganiom, jak edukacja osób z niepełnosprawnościami. Niewątpliwie dla tych, którzy podejmują to wyzwanie, jest to satysfakcjonujące i rozwijające.